

Coursera: מה אנו למדים מחינוך מקוון?^a

דפנה קולר^b, אוניברסיטת סטנפורד

המאמר מציג את הרציונל לקורסי המוק: מתן הזדמנות לחינוך באיכות הגבוהה ביותר לכל אחד בעולם ובחינם. המאמר מתאר את הדרך שבה הקורסים פועלים, את הבסיס הפדגוגי שלהם ואת השדרוג הדרמטי שהביאה ההתנסות בלמידה בקורסים אלו לחייהם של כמה אנשים שללא קורס המוק סיכוייהם ללמוד באקדמיה היו קלושים.

דפנה קולר

יד. בשנים האחרונות דובר רבות על העלייה במחיר שירותי הבריאות, אך מה שפחות ידוע לציבור הוא שבמשך שנים אלו גדלה עלות שכר הלימוד האוניברסיטאי כמעט פי שניים, ומאז 1985 ועד היום ב-55.9%. לכן חינוך אינו בהישג יד עבור אנשים רבים.

גם עבור אלו המצליחים להגיע להשכלה גבוהה, דלתות ההזדמנות לא תמיד נפתחות. בארצות הברית רק מעט מעל מחצית הבוגרים אשר קיבלו השכלה גבוהה עובדים בעבודה הדורשת את השכלתם. זה כמובן אינו נכון עבור סטודנטים הלומדים באוניברסיטאות המובילות, אבל רבים אחרים לא מקבלים את התמורה עבור הזמן והמאמץ שהשקיעו בלימודים.

טום פרידמן כתב לאחרונה במאמר בניו יורק טיימס שפריצות דרך גדולות הן מה שקורה כאשר מה שלפתע אפשרי פוגש את מה שנדרש נואשות. עד כה דיברתי על מה שנדרש נואשות. הבה נדבר על מה שלפתע אפשרי.

מה שלפתע אפשרי הומחש בשלושה קורסי מוק גדולים שלכל אחד מהם נרשמו 100,000 אנשים או יותר. אחד מקורסי המוק האלה, למידת מכונה, הועבר על ידי עמית שלי והמייסד השותף של Coursera, אנדרו נג. אנדרו מלמד את אחד הקורסים הגדולים יותר בקמפוס בסטנפורד בנושא למידת מכונה, עם 400 סטודנטים נרשמים בכל פעם שהוא מוצע. כאשר אנדרו לימד את הקורס הזה במסגרת של קורס מוק לציבור הרחב, נרשמו לקורס 100,000 איש. כדי לשים מספר זה בפרספקטיבה, כדי שאנדרו יגיע לאותו גודל קהל בהוראת קורס בסטנפורד, הוא יצטרך ללמד במשך 250 שנה. כמובן, הוא עשוי

כמו רבים מכם, אני בת-מזל. נולדתי למשפחה בעלת חינוך נרחב. אני דור שלישי של Ph.D. (תואר שלישי), בתם של שני אנשי אקדמיה. בילדותי שיחקתי במעבדת האוניברסיטה של אבי, כך שהיה זה מובן מאליו שאלך לאוניברסיטאות הטובות ביותר, אשר פתחו לי את הדלת לעולם של הזדמנויות.

למרבה הצער, רוב האנשים בעולם אינם כל כך בני-מזל. בחלקים מסוימים של העולם החינוך אינו נגיש. בדרום אפריקה למשל מערכת החינוך נבנתה בימי האפרטהייד עבור המיעוט הלבן. כתוצאה מכך, כיום אין מספיק מקומות עבור אנשים רבים אשר רוצים חינוך איכותי וזכאים לו. מחסור זה הוביל בינואר 2012 למשבר באוניברסיטת יוהנסבורג. בשנה זו נותר רק קומץ של מקומות בתהליך הקבלה הרגיל, ובלילה שלפני פתיחת הרישום לאוניברסיטה הסתדרו אלפי אנשים בתור באורך של 1 מייל (1.7 קילומטרים) מחוץ לשער, בתקווה להיות הראשונים לקבל את אחד המקומות האלה. בעת פתיחת השערים החלה הסתערות. עשרים אנשים נפצעו ואישה אחת נהרגה. היא הייתה אם שהקריבה את חייה כדי להשיג לבנה הזדמנות לחיים טובים יותר.

אבל גם בחלקים של העולם שבהם החינוך זמין, כמו ארצות הברית, הוא לא נמצא תמיד בהישג

a תרגום ההרצאה שנשא ב-TED ביוני 2012, עם עדכון הנתונים המספריים לאוקטובר 2013. התמלול והתרגום באדיבות המרכז לקידום ההוראה באוניברסיטת בר-אילן, בניהול ד"ר יהודית אורבך.

b פרופ' דפנה קולר, Daphne Koller, המחלקה למדעי המחשב, שותפה לייסוד הפלטפורמה לחינוך מקוון Coursera, koller@CS.stanford.EDU

מהזיכרון, שבו סטודנטים מתבקשים רק לחזור על מה שהם למדו, מביא לתוצאות משופרות במידה ניכרת במבחני הישגים שונים בהמשך הדרך, הרבה יותר מהתערבויות חינוכיות אחרות. ניסיונו לבנות תרגול של שליפה מהזיכרון בפלטפורמה שלנו, כמו גם צורות אחרות של תרגול בדרכים רבות. לדוגמה, אפילו סרטי הווידאו שלנו אינם רק סרטי וידאו. בכל כמה דקות הווידאו עוצר והתלמידים נשאלים שאלה. הסטודנט מקליד את התשובה בתבנית טקסט ושולח אותה. הוא מקבל משוב מיידי, ואם תשובתו אינה נכונה, הוא יכול לנסות שוב ולקבל משוב חיובי אם השיב נכון. אם הסטודנט מעוניין, הוא יכול לקבל הסבר חלופי ומיד לאחר מכן הווידאו עובר לחלק הבא של ההרצאה. אילו הייתי מציגה שאלה זו בתור מרצה בכיתה, 80% מהסטודנטים היו עסוקים עדיין ברישום הדבר האחרון שאמרתי במחברותיהם, 15% היו עסוקים בפייסבוק, ויש גם את החכמולוגים בשורה הראשונה שיורים את התשובה לפני שלאחרים הייתה הזדמנות לחשוב על זה. ואגף, כמרצה, ממש שמחה שמישהו באמת ידע את התשובה. ואז ההרצאה ממשיכה, עוד לפני שרוב התלמידים אפילו הבחינו ששאלתי שאלה. כאן, כל סטודנט חייב להיות מעורב בחומר.

כמובן ששאלות שליפה פשוטות אינן מספיקות. צריך לבנות שאלות תרגול שהן משמעותיות הרבה יותר, וצריך גם לספק לסטודנטים משוב על שאלות אלו. הבעיה הגדולה היא: איך אפשר לתת ציונים ל-100,000 סטודנטים ללא 10,000 עוזרי הוראה? התשובה היא שצריך להשתמש בטכנולוגיה כדי לעשות את זה. למרבה המזל, הטכנולוגיה התקדמה מאוד, וכעת אנו יכולים לתת ציונים למגוון מעניין של מטלות בית. בנוסף לשאלות רב-ברירה ולשאלות בעלות תשובה קצרה, אנו יכולים לתת באופן מתוכנן ציונים לשאלות במתמטיקה, לביטויים מתמטיים ולגזירה מתמטית. אנחנו יכולים לתת ציונים למודלים, ולא משנה אם אלו מודלים פיננסיים בקורסים במנהל עסקים או מודלים פיזיים בקורסים במדע או הנדסה. אנחנו יכולים להעריך באופן ממוחשב גם משימות תכנות מתוחכמות למדי. לדוגמה, אחת מהמטלות בקורס מבוא למדעי המחשב היא תיקון צבע של תמונה שמוטושתט באדום. התלמידים מקלידים את התכנית שלהם לתוך הדפדפן, ואם אינם עושים זאת כמו שצריך, התמונה עדיין נראית מטושטשת. הם יכולים לנסות שוב ושוב, עד שזה עובד כמו שצריך והם מקבלים משוב שאומר להם שהם הצליחו. רק אז הם יכולים להמשיך למשימה הבאה. היכולת הזאת לתקשר באופן פעיל עם החומר ולדעת אם הם צודקים או טועים, חיונית מאוד לסטודנט.

כמובן שאנחנו עדיין לא יכולים לציין את כל מגוון סוגי המטלות שקיים עבור כל הקורסים בכל הדיסציפלינות. באופן ספציפי, מה שחסר הוא הערכה של עבודת חשיבה ביקורתית שחיונית בדיסציפלינות כגון מדעי הרוח, מדעי החברה, מנהל עסקים ועוד. ניסיונו לשכנע חלק מהסגל שלנו למדעי הרוח ששאלות מסוג רב-ברירה הן לא דווקא אסטרטגיה רעה, אבל לא הצלחנו בכך. לכן היינו צריכים למצוא פתרון אחר. הפתרון שאנו משתמשים בו כעת הוא ציינון עמיתים. מסתבר שמחקרים קיימים כמו זה של סאדלר וגוד³, מראים שציוני עמיתים הם אסטרטגיה מפתיעה ביעילותה למתן ציונים מהימנים. במחקרים שהוזכרו, נוסתה אסטרטגיה זו רק בכיתות קטנות ונמצא שהציונים שניתנו על ידי הסטודנטים היו במתאם טוב מאוד עם הציון שניתן על ידי המרצה. מה שמפתיע עוד יותר הוא שציינון

להשתעמם מכך...

אחרי שראינו את המספרים האלה, החלטנו אנדרו ואני שאנחנו צריכים לנסות להגדיל עוד יותר את מספר המשתתפים, כדי להביא את החינוך האיכותי ביותר לאנשים רבים ככל שנוכל. כך יצרנו את פלטפורמת קורסרה, שמטרתה לקחת את הקורסים הטובים ביותר מהמרצים הטובים ביותר באוניברסיטאות הטובות ביותר ולספק אותם לכולם ברחבי העולם ללא תשלום. מסתבר, אולי שלא במפתיע, שסטודנטים אוהבים לקבל בחינם את התוכן הטוב ביותר מהאוניברסיטאות הטובות ביותר. פתחנו את האתר של קורסרה בפברואר 2012 וכעת יש לנו 640,000 תלמידים מ-190 מדינות. עד כה הוגשו 6 מיליון בחינות ב-15 הקורסים שנפתחו והלומדים צפו ב-14 מיליון קטעי שיעורים בוידאו⁴.

אבל אלו לא רק המספרים, אלו גם האנשים. זהו אקאש שמגיע מעיירה קטנה בהודו ושלעולם לא היה מצליח להתקבל לקורס באיכות של סטנפורד ולעולם לא היה מסוגל להרשות זאת לעצמו; זוהי ג'ני, אם חד-הורית לשני ילדים שרוצה לחדד את המיומנויות שלה ולחזור ולהשלים את התואר השני שלה; זהו ראיין, שלא יכול ללכת לבית הספר מכיוון שבתו סובלת מכשל חיסוני והוא לא יכול להסתכן בהכנסת חיידקים אל תוך הבית, ולכן הוא לא יכול לעזוב את הבית. לסיפור עם ראיין יש סוף טוב. בתו במצב הרבה יותר טוב עכשיו, וראיין התקבל לעבודה בזכות הקורסים שלנו.

אז מה גרם לקורסים האלה להיות שונים כל כך? ככלות הכול, קורסים מקוונים זמינים כבר במשך זמן מה. מה שעושה את ההבדל הוא החוויה של קורס אמיתי. הקורס מתחיל ביום נתון, ולאחר מכן התלמידים צופים בקטעי שיעורים בוידאו על בסיס שבועי ומכינים שיעורי בית. אלו הם שיעורי בית אמיתיים עם ציון אמיתי, עם תאריך יעד אמיתי. בסוף הקורס הסטודנטים מקבלים תעודה. הם יכולים להציג תעודה זו למעביד ולקבל עבודה טובה יותר, וידוע לנו על סטודנטים רבים אשר עשו כן. חלק מהסטודנטים הציגו את התעודה שלהם למוסד החינוכי שאליו רצו להירשם וקיבלו נקודות זכות. כלומר התלמידים האלה באמת מקבלים משהו משמעותי עבור הזמן והמאמץ שלהם. מהם ההיבטים העיקריים בקורסים האלה? ההיבט הראשון הוא שכאשר מתרחקים מהאילוצים של לימוד בכיתות פיזיות ומעצבים תוכן שמיועד במכוון ללימוד מקוון, אפשר להתנתק מהפורמט הקבוע של הרצאות שנמשכות שעה. לדוגמה, ניתן לפרק את השיעור ליחידות מודולריות קצרות של 8 עד 12 דקות, שכל אחת מהן מייצגת מושג קוהרנטי. הסטודנטים יכולים לעבור על החומר הזה בדרכים שונות בהתאם לרקע, לכישורים או לעניין שלהם. כך לדוגמה חלק מהתלמידים יפיקו הרבה מקצת חומר הכנה שסטודנטים אחרים אולי כבר רכשו. סטודנטים אחרים עשויים להתעניין בנושא העשרה מסוים שהם רוצים להעמיק בו באופן אישי. לכן תבנית זו מאפשרת לנו לפרוץ מהמודל החד-מידתי של החינוך לפי "גודל אחד מתאים לכולם" בכך שאנו מאפשרים לסטודנטים לבחור תכנית לימודים אישית הרבה יותר.

כמחונכים, כולנו יודעים כמובן שהתלמידים לא לומדים על ידי ישיבה וצפייה פסיבית בסרטונים, אלא הכרחי שהסטודנטים יתרגלו את החומר כדי באמת להבין אותו. מגוון של מחקרים מדגימים את החשיבות של התרגול. מחקר שהופיע בכתב העת *Science* בשנה שעברה הראה כי אפילו תרגול של שליפה פשוטה

לאסוף ולשמור כל לחיצת עכבר, כל הגשת עבודה, כל הודעה בפורום, וזאת עבור עשרות אלפי סטודנטים. כך ניתן להפוך את חקר הלמידה האנושית ממחקר המודרך על ידי השערות למחקר המודרך על ידי נתונים, וזה יכול להוביל למהפכה, כפי ששינוי מסוג זה גרם למהפכה בביולוגיה. אפשר להשתמש בנתונים האלה כדי להבין שאלות יסוד, למשל מהן אסטרטגיות למידה יעילות לעומת אחרות שאינן? ובהקשר של קורסים מסוימים אפשר לשאול שאלות כמו מהן התפיסות השגויות הנפוצות ביותר וכיצד אנו יכולים לסייע לתלמידים לתקן אותן. לדוגמה כשערכנו את ההתפלגות של תשובות שגויות באחת המטלות של הקורס ללמידת מכונה, הסתבר ש-2,000 סטודנטים ענו בדיוק אותה תשובה שגויה. אם שני תלמידים בכיתה של 100 עונים תשובה שגויה זהה, לא תבחינו בכך, אך כאשר 2,000 תלמידים עונים אותה תשובה שגויה, קשה לפספס את זה. בעקבות זאת המרצה בקורס המוקד ותלמידיו בקורס בקמפוס בחנו לעומק את המטלה הזאת והגיעו להבנה של שורשי הסיבות לתפיסה השגויה. לאחר מכן הם עיצבו הודעת שגיאה מיוחדת שניתנה כמשוב לכל תלמיד בקורס המוקד שהתשובה שלו נפלה בקטגוריה זו. כלומר סטודנטים שיטענו בעתיד באופן זה, יקבלו משוב אישי יעיל הרבה יותר שידריך אותם איך לתקן את התפיסה השגויה שלהם.

התאמה אישית שכזאת ניתנת לבנייה בשל היתרון שיש לנו במספרים הגדולים. התאמה אישית ללומד היא אולי אחת ההזדמנויות הגדולות ביותר בקורסי המוקד, מכיוון שהיא מספקת לנו את האפשרות לפתור בעיה בת 30 שנה. בשנת 1984 הציג חוקר החינוך בנג'מין בלום את בעיית שתי הסיגמות שזיהה כשבחן שלוש אוכלוסיות: תלמידים שלמדו בשיעור מבוסס הרצאה רגיל; תלמידים שלמדו בשיעור מבוסס הרצאה רגיל בגישה המבוססת על הגעה ל"שליטה בחומר", כך שהם לא יכלו לעבור לנושא הבא לפני שהפגינו ידע משמעותי ומעמיק בנושא הקודם; ותלמידים שלמדו עם מורה פרטי בשיטת "אחד על אחד". הישגי האוכלוסייה שלמדו עם מורה פרטי בשיטת "אחד על אחד" היו גבוהים בסטיית תקן אחת, או סיגמה, מאלו של הקבוצה שלמדו בהרצאה רגילה, והישגי הללו שלמדו בשיעורים פרטיים, עם התאמה אישית ללומד, הראו שיפור של שתי סיגמות.

כדי להבין מה משמעות הדבר, נתייחס לחציון של הביצועים בכיתה מבוססת הרצאה בתור "ביצוע הסף", כך שרמת הביצוע של מחצית התלמידים נמצאת מעל לרמה זו ומחצית תחתיה. בשיטת ההוראה אחד על אחד, 98% מהסטודנטים עומדים מעל לסף הזה. דמיינו, אילו יכולנו ללמד כך, שההישגים של 98% מהתלמידים שלנו יהיו מעל ביצוע הסף!!!

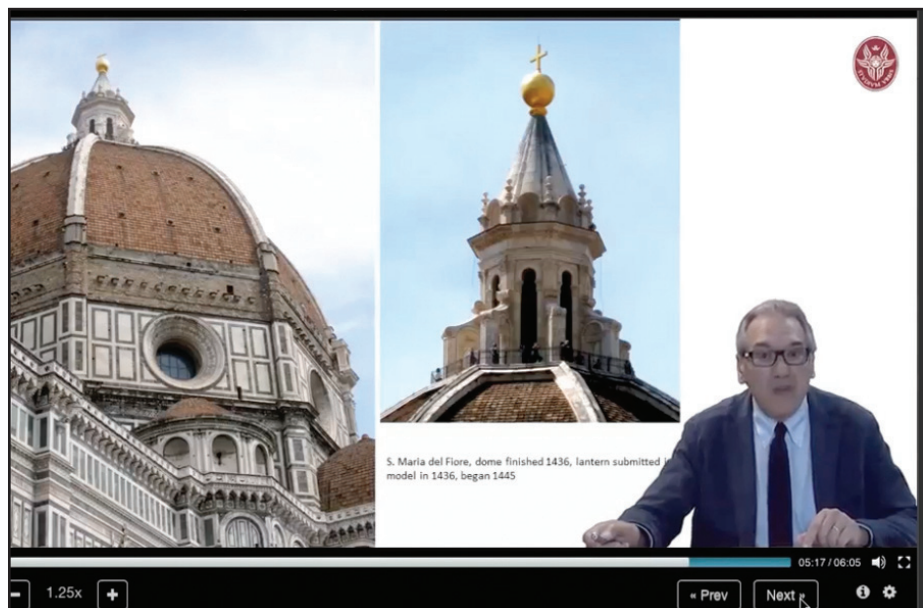
מכיוון שאיננו יכולים להרשות לעצמנו, כחברה, לספק לכל סטודנט מורה פרטי אנושי, אולי נוכל להרשות לעצמנו לספק לכל תלמיד מחשב או טלפון

עצמי, שבו הסטודנטים נותנים לעצמם ציונים באופן ביקורתי כל עוד נותנים להם תמריצים ראויים כדי שהם לא יתנו לעצמם ציון מושלם, הם למעשה במתאם טוב יותר עם הציונים של המרצה. זוהי אסטרטגיה יעילה שבה ניתן להשתמש לצינון בקנה מידה נרחב, וזו גם אסטרטגיית למידה שימושית עבור הסטודנטים, מכיוון שהם יכולים ללמוד מהניסיון של עמיתיהם. עכשיו אנו מנהלים די בהצלחה את מיזם דירוג העמיתים הגדול ביותר שנוהל אי פעם, ובו עשרות אלפי תלמידים נותנים ציון זה לזה. אבל לא מדובר כאן רק על סטודנטים שיושבים לבדם בחדרם ועובדים על הבעיות. בכל אחד מהקורסים שלנו התגבשה קהילה של סטודנטים - קהילה גלובלית של אנשים העובדים על משימה אינטלקטואלית משותפת.

סטודנטים שיתפו פעולה בקורסים האלה במגוון דרכים. קודם כול, היה פורום שאלות ותשובות, שבו הסטודנטים העלו שאלות, וסטודנטים אחרים ענו על שאלות אלו. הדבר המדהים באמת הוא שבגלל מספר התלמידים הרב, גם אם תלמיד העלה שאלה בשעה שלוש לפנות בבוקר, במקום כלשהו ברחבי העולם היה מישהו ער שעבד באותו זמן ממש על אותה בעיה. וכך ברבים מהקורסים שלנו זמן התגובה החציוני לשאלה בפורום היה 22 דקות. זאת רמת שירות שמעולם לא יכולתי להציע לסטודנטים שלי בסטנפורד.

אפשר לראות מעדויות הסטודנטים שהקהילה המקוונת הגדולה הזאת אפשרה להם לתקשר זה עם זה בדרכים רבות שהיו מעמיקות יותר מהתקשורת ביניהם בישיבה פיזית בכיתה. התלמידים גם התארגנו בעצמם, ללא כל התערבות מצידנו, בקבוצות לימוד קטנות. חלקן היו קבוצות למידה פיזיות בקרבה גיאוגרפית שנפגשו על בסיס שבועי לעבודה על הבעיות שהוצגו להם בקורס. קבוצות אחרות היו קבוצות למידה וירטואליות. לעתים התארגנו קבוצות של סטודנטים שחלקו שפה או תרבות משותפת, ולפעמים דווקא קבוצות לימוד רב-תרבותיות שבהן אנשים במכוון רצו להתחבר עם אנשים מתרבויות אחרות.

יש מגוון הזדמנויות אדיר בתשתית מסוג זה. ראשית, יש לזה פוטנציאל להעניק לנו מבט חסר תקדים על הבנה של למידה אנושית, מכיוון שהנתונים שניתן לאסוף כאן הם ייחודיים. אפשר

Renaissance Architecture; University of Rome [Coursera]

מרכז המידע הבין-מכללתי במכון מופ"ת

אנחנו כאן להיאלצם!

מרכז המידע הבין-מכללתי במכון מופ"ת מספק שירותי מידע בתחומי הכשרת מורים, הוראה וחינוך.

מאגרים ייחודיים:

מאגר מחקר והוראה

גישה לאוסף ייחודי של דוחות מחקר, של עבודות דוקטורט בתחום הכשרת מורים והוראה ושל כתבי עת אקדמיים בתחום החינוך.

מאגר כלי מחקר

מאגר ייחודי הכולל שאלונים, תצפיות וכלי מחקר נוספים בתחום החינוך והכשרת המורים.

מאגר שאילתות

מאגר ובו ריכוז השאילתות וסקירות המידע האחרונות אשר צוות מרכז המידע ביצע.

מאגרי מידע חיצוניים:

גישה למאגרי מידע ייחודיים בחינוך, בעברית ובאנגלית.

מאגר כנסים ואירועים:

מידע ופרטים על כנסים וימי עיון בנושא חינוך בארץ ובעולם.

שירותי מרכז המידע:

- ◀ שימוש בעמדות מחשב
- ◀ הדרכה על חיפוש במאגרי מידע
- ◀ איתור מידע במאגרי מידע ייחודיים בחינוך (שאילתות)
- ◀ עיון במחקרים, בספרים ובכתבי עת
- ◀ טיפול בבקשות למאמרים בטקסט מלא
- ◀ שליחת רשימה עדכנית של מאמרים חדשים בחינוך לדוא"ל

כואו איהנוג מהשיכויגיק התגוונים
מזכז מרכז המידע של מכון מופ"ת

**השירות מיועד לסגל ההוראה
במכללות להכשרת מורים.**

לקבלת פרטים נוספים -

אנא פנו בטל': 03-6901450
בדוא"ל: meyda@macam.ac.il

אתר מרכז המידע המחודש:
<http://infocenter.macam.ac.il>

חכם? אם כן, השאלה היא איך אנחנו משתמשים בטכנולוגיה על מנת להשיג ביצועים של רוב הסטודנטים מעל ביצוע הסף? קל להשיג בקיאות באמצעות מחשב, כי המחשב איננו מתעייף מהצגת אותו קטע וידאו חמש פעמים. הוא אפילו לא מתעייף מלתת כמה פעמים ציון על אותה עבודה. לפיכך מתחילים כיום לשלב בלמידה בקורסי מוק היבטים של התאמה אישית, במסלול מותאם אישית בתכנית הלימודים או דרך משוב אישי שמוצג ללומד.

אם זה כל כך טוב, האם אוניברסיטאות הופכות כעת למיותרות? ובכן, מארק טוויין בהחלט חשב כך. הוא אמר: "האוניברסיטה היא מקום שבו רשימות הפרופסור עוברות ישר לסיכומים של הסטודנטים, מבלי שעברו דרך מוחו של אף אחד מהם".

אני רוצה להסתייג מדבריו של מארק טוויין. אני חושבת שמה שהוא מתלונן עליו הוא לא אוניברסיטאות, אלא הפורמט הקיים של לימודים מבוססי הרצאה שכל כך הרבה אוניברסיטאות מקדישות לו זמן רב כל כך. הבה נחזור עוד אחורה בזמן, לפלוטארכוס, שאמר ש"המוח אינו כלי קיבול שיש למלאו, אלא עץ שיש להציתו". אולי אנו צריכים להקדיש פחות זמן באוניברסיטאות למילוי מוחם של הסטודנטים בתוכן המועבר על ידי מרצה, ויותר זמן בהצגת היצירתיות שלהם, הדמיון שלהם וכישוריהם לפתרון בעיות, על ידי כך שנדבר איתם.

אנו עושים זאת באוניברסיטה בעזרת למידה פעילה בכיתה. מחקרים רבים הראו שלמידה פעילה באינטראקציה עם התלמידים בכיתה משפרת את נוכחות התלמידים בשיעורים, את מעורבותם בלמידה ואת למידתם, כפי שנמדדת על ידי מבחנים סטנדרטיים. וכך, הציון על הישגים כמעט מכפיל את עצמו בלמידה פעילה לעומת זו שבשיטת ההרצאה. אולי זו הדרך שבה אנו צריכים להקדיש את זמננו באוניברסיטאות.

לסיכום, אם נוכל להציע חינוך באיכות הגבוהה ביותר לכל אחד בעולם ובחינם, יקרו שלושה דברים. ראשית, הדבר יבסס את החינוך כזכות יסוד אנושית, שכל אדם ברחבי העולם עם יכולת ומוטיבציה יוכל לקבל את המיומנויות הנחוצות כדי ליצור חיים טובים יותר לעצמו, למשפחתו ולקהילה שלו. שנית, זה יאפשר למידה לאורך כל החיים. חבל מאוד שעבור כל כך הרבה אנשים הלמידה מפסיקה כאשר הם מסיימים את לימודיהם בתיכון או במכללה. בכך שהתוכן המדדים הזה יהיה זמין, נוכל ללמוד משהו חדש כל אימת שנרצה, גם אם זה רק כדי להרחיב את אופקינו או כדי לשנות את חיינו. ולבסוף, זה יאפשר גם גל של חדשנות, מכיוון שניתן למצוא כישרון מדהים בכל מקום. אולי אלברט איינשטיין הבא או סטיב ג'ובס הבא גרים במקום כלשהו בכפר מרוחק באפריקה. ואם נוכל להציע לאנשים השכלה, הם יוכלו לבוא עם הרעיון הגדול הבא ולהפוך את העולם למקום טוב יותר לכולנו.

1 בסוף אוקטובר 2013 השתמשו ב-Coursera יותר מ-100 מוסדות אקדמיים מ-20 ארצות והציעו יותר מ-500 קורסים, שלימדו בהם 730 מורים. בקורסים היו רשומים יותר מ-5 מיליון סטודנטים מ-190 מדינות. עד כה הוגשו כ-10 מיליון מטלות וכ-28 מיליון בחינות.

2 ביוני 2012

3 Sadler, P.M., & Good, E. (2006). The Impact of self- and peer-grading on student learning. *Educational Assessment, 11*(1), 1-31.